

Петя Дубарова

Отиде си лунапарка

Аз се мъча да открия в лунапарка
моя миналогодишен малък светъл лунапарк,
като морска златна мида: бляскав, пищен, вечно буден,
спрял внезапно и щастливо пред гърба на плажа стар.

Но защо чуждеят тези тъй добри автомобили
и не спират върху мене топли лампени очи?
Като тъмна пеперуда, в миг останала без сили,
аз попадам в топла мрежа от неоновы лъчи.

А отвсякъде ме гледат дръзки хубави момчета
и в очите им безбройни обещания горят.
Те, откраднали от синьото на хиляди морета,
бързат синия си нежен поглед да ми подарят.

Но предишната ми радост – светла, детска, топла, боса,
в мен умира като морски уморен среднощен фар.
Аз си тръгвам обедняла и изгарям от въпроса:
кой открадна моя малък, моя чудесен лунапарк.

1977

КРАЙ

© 1977 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5987>]